

EXCELENTISSIMI
ANTONII A BVTRIO
IVRIS VTRIVSQUE
MONARCHAE.

In Librum Quartum Decretalium
Commentarij,

S V M M A R I I S E T I N D I C E R E R V M
Ac verborum memorabilium locupletissimis, vniuersas Decreta-
lium materias complectentibus, in studiosorum
Gratiam exornati,

Hac in editione summo studio, atque diligentia, à multis
& varijs erroribus repurgati.

SEXTVS TOMVS.

VENETIIS, Apud Iuntas. MDLXXVIII.

COLL. SOC. IESY SALM. EX DONO REUVN.

EXCELESTISSIMI
PONTIFICIS ROMANORUM
E V S I M Y S O V E
M A N U S C R I P T U M

Rubricæ Libri Quarti Decretalium.

Clandestina despousatione.	sol. 9	polluerat per adulterium.	27
Conditionibus appositis.	21	Eo qui cognouit consanguineam	
Coniugio leprosorum.	29	vxoris sue.	33
Coniugio serotum.	10	Frigidis & maleficiatis.	38
Cognitione spirituali.	31	Natis ex libero ventre.	31
Cognitione legali.	33	Qui clerici vel vouentes.	24
Consanguinitate & affinitate.	34	Qui filij sint legitimi.	43
Desponsatione impuberum	15	Qui matrimonium accusare pos-	
Diuortijs.	56	funt.	54
Donationibus inter virum & vso - rem.	59	Secundis nuptijs.	26
Eo qui duxit in matrimon. quam		Sponsalibus & matrimonijs.	3
		Sponsa duorum.	20

F I N I S.

CLARISSIMI IVRIS VTRIVSQUE MONARCHAE.

DOMINI ANTONII DE BVTRIO

Super quarto Decretalium Commentaria.

S U M M A R I F M.

- 1 Sponsalia quid, & quando contrahuntur?
- 2 Sponsalia sunt voluntariae.
- 3 Sponsalia appellatione comprehenduntur mulier, & maritus, antequam sint matrimoniorum perfecti.
- 4 Maritus, & ex parte dictarum perfectio matrimonio.
- 5 Sponsalia quando contrahuntur?
- 6 An etiam sibi sibi, & idem matrimonium?
- 7 Sponsalia non effectus, quia, & qualis sit?
- 8 Sponsalia quod modis solvantur, & dissolvantur?
- 9 Matrimonium quid sit?
- 10 Matrimonium unde dictatur?
- 11 Matrimonium quibus verbis, & quando fuit institutum?
- 12 Matrimonium unde fuit institutum?
- 13 Capulae nuptialis, ut possit esse inter virum, & uxorem, absque praecepto.
- 14 Contra eam vestem, an sit semper licet?
- 15 Matrimonium ex parte vestra, & possumus habere rem eam vestre.
- 16 Ex parte cognoscere vestrum, ex possumus habere alia cognoscere non facta re ipsius corporis Christi.
- 17 Causa ut puerus ecclesiam inter matrimonium, & uxorem.
- 18 Matrimonium quae ex parte contrahatur.
- 19 Matrimonium impeditur & quod sunt i. nupt. seq. & 21.
- 20 Error quid sit, & quoniam est?
- 21 Cognatio triplex est, & quando matrimonium impedit?
- 22 Matrimonium impedit vestrum simplex.
- 23 Matrimonium contradicunt sequentia consilii corporale, & dirimuntur.
- 24 Ad matrimonium impeditur, qui amittuntur.
- 25 Matrimonium bona, quae sunt.

P R O O E M I V M.

Irra materiam libri,

- & similiter prosequitur Gratianus 27. causas vias ad finem causam intercessum tractato de penitentiis. Potius de reb. hucusq; spes & dubitibus ad clericos nulli est, nunc agamus de spes & dubiis ad laicos. Rubrica habet duas partes. In prima de desponsalibus. In secunda de matrimonio. Causa prirena parte videundum quid sunt sponsalia, & quo diffuntur. Secundo ostendit sponsaliorum effectus. Tertio sponsalorum fides. ¶ Dic ad primam, q; sponsalia sunt futurorum nuptiarum promissio. 30. q. 3. c. nobilitates. si de sponsa. l. j. & Spec. ponit ea in spec. hoc enim est in prim. Hec dicitur patet ex nominis etymologia. Tertius autem sponsalia a sponsa deo, id est, promisso. Iude de sponsis, quia promissus sponsa, quia promissa. Quod nota pp statuta, quae aliqui loquuntur de sponsis, tamen proprii sponsi appellatione comprehenduntur mulier, & maritus, anteq; sit matrimonium perfectum, & post perfectum matrimonium, perfecta seu impleta est promissio, & non appellans sponsi, sed maritus & uxor. Ad hoc illi de his, qui nota. Infin. l. j. in fin. & l. foli. 15. de rito nup. l. i. quis officium. 2. de sp. & l. 7. 30. 3. diuers. l. i. de adul. & de iniur. l. 1. apud Labecetum. 3. sponsum. Per hoc patet, q; latenter loquuntur ex parte, non ex tendentur ad sponsam, q; non bene nota. ¶ Ad fin. q;lo diffuntur, quia non habet ad hoc spes & dubius traductus. Tamen dicitur in Summa, q; quatuor modis. Primo modo promissione. Secundo per traditionem arrarum. Tertio annuli subbarratione. Quarto inter sponsalitatem & matrimonium, quod declarat hic Tan. in Summa, & dicit q; q; q; sponsalia diffuntur verē & expreſſe. Q; nū fidele, & tacite. Verē, & expreſſe dupliciter. Q; q; per simplicia verba altero vinculo non diffuntur, ut accipiat te in uxorem. j. eo. c. Inter. de sp. & uxor. c. i. Q; nū per verba iuxto firmata, vel Edel proſcriptione, ut uero accipere te in uxorem. j. eo. c. ex literis. el. 1. & n. de ill. s. Tacite autem diffuntur sponsalia q; q; per actum factū, ut per traditionem arrarum, pecunias, vel aliarum rerū. C. de sp. & arr. Vel per annulis donationē, seu subbarrationē, de despō. impo. c. fin. 27. q. 2. si quis desponsauerit, & c. si quis uxori. ¶ Tercia dicitur in Summa lo. An. & Tan. q; subbarratio non inducat matrimonium, sed sponsalia tantum. Hoc examinari de præsum. c. ill. d. Dic ut sit plenē, de resili. spoli. in literis. Et de hoc gl. de re habic. lator. Et dicuntur j. de despō. impo. c. il. Et hoc tenet

Hoc in Sūma, de sp. 6. quod sunt species. circa prin. & Arch. eo. tit. c. j. lib. 6. ubi ponit pūlita. Quod facire per actū verbū ex se plusq; sponsalia importantem, sed ob personā defectū turis interpretatione ad sponsalia restitū, ut q; inter duos atare inhabiles verba ad matrimonium aperte proferunt, tunc hanc interpretantur sponsalia, data persona, & actare habili ad sponsalia tñ. de despō. impo. c. vlt. & eo. tit. c. j. lib. 6. ¶ Ad fin. ill. ad spōsaliōrum effectum. Dic, quida est effectus ex sponsalib. surgens in sequens finē sponsalib. id est, ut sequatur finis, matrimonii, in quo ordinentur sponsalia, & hic an precisi surgat ex sponsalib. Dicendum est, q; nō praecise necessitet matrimonii, ubi ambe partes colectantur in dissoluendis sponsalib. ut j. eo. c. pter. ca. Hoc altero volente finē alterū necessitet. Dic q; sic, si res est integra, maximē si sponsalia turata sunt, nisi deterius inde continget. j. eo. c. requiri. Hoc tenet lo. And. in Sūma, & Tan. Si autē res non integra, q; alter dicit matrimonium, quia sequēs vinculum, ut maius, tollit minus procedens, non p̄pellit. Hoc est. ¶ Nunquid autē tenentur inuicē alterō ad maiore atare pertinente, alterū expedire, non insisto hic, quia videbis in prosecutione tñ. j. eo. c. dz illis. ¶ Secundas illi effectus sponsaliorū, qui est indirectus, plus tollens obviante finē, quā inducēs finē, ut quia surgit ex eo quodquid impedimentū ad p̄hendit matrimonium cū consanguineis giugum, & appellatur impeditū publicē honestatis iustitia, de quo videbis in prosecutione j. eo. c. j. lib. 6. & j. de despō. impo. c. accessit. Er habuit hoc impedimentū originem ētā in e. cūlī, ut sponsalia sola inter atinentes sponsi & sponsa impediane matrimonii, ut est casus f. de rito nup. si quā visor. §. 1. Inst. eo. 6. sed & i. visor. ¶ Ad virūm, quorū modis finiantur aut dissoluant sponsalia. lo. An. ponit in Sūma tredecim modos. Primus, per religionis ingressum, aliter pugnare, altero inuicio, quod obtinet & in spōsaliōrum de p̄ceptione, ponit gl. de vo. c. j. lib. 6. & tenet q; nō quinimum & si fieri p̄pē vel Papa, non solvitur, ut dicit lo. Autē nō votō calūtatis de p̄ficiō solvitur, ut de conuē. cōm. c. ex patre. Secundo, per p̄ceptiōnē sacerdoti ordinis. 27. q. 2. c. de sponsalit. de conuē. p̄. u. c. ex parte. Nō. de vo. c. j. lib. 6. Tertie, cū mutuo te ab eo dicit. j. eo. c. 2. Quarro, cū alter recedat ad loc. g. regione ante carnalē copulā. c. de illis. j. eo. Quinto, cū alter incircule p̄pē, vel alii magnā infirmitate corporis, de collig. spōs. c. f. de rito. c. quemadmodū. Deformitas, n. vel lepro, nō dissolvit matrimonium, immo fatus tenet reddere infirmo debitu de p̄pē. lepro. c. 1. & 2. Sexto, si superemē affinitas, deo, qui cognō. com. ex vo. lib. c. discretionē, & c. veniens, & c. ex literis. Septimo, si fatus habet impedimentū, ut p̄ca affinitas si superemē de p̄fan. & affi. c. j. lib. 6. Octavo, cū alter fornicatur carnaliter, de incepc. c. quemadmodū. Non cum fornicatur sponsaliter. 18. q. 3. c. non solū, & in c. sicut. Decimo, cū p̄fumē secunda sponsalia de p̄ficiō. j. eo. c. inter. de spōs. c. i. Per secundam autē sponsalia de futuro, non ruptur p̄ pia de futuro. j. eo. sicut. Q; uod intellige, si secunda nō cognoit, quia tunc estet matrimonii. j. eo. is qui. Undecimo, cū mihi peruenit ad erat adulā, & nō vale fatur quod recit. j. eo. de spō. de illis. Duodecimo, cū promisit p̄bēre intra ipsi certū, ac fletit per cū, quo inuit. j. ipsi 3. q. 1. j. eo. c. sicut. Tertio decimo, cū superemē cognatio legalis, vel spiritualis, puta adoptatio, fuit Host. qui hoc nō de cognō. spōs. c. veniens, & de eo, qui cognō. p̄. 18. 20. fin. c. veniens. j. eo. ex literis. Hac oīa inteligit lo. An. in spōsaliōrum, q; tenet de iure. Sunt tñ causas, in quibus sponsalia ipso iure non tenet, de quibus patebit in prosecutione ritualis hoc tñ causam. Aliagios ponit lo. An. & Tan. in Sūma huius libri. ¶ Nō venio ad secundam partē rubricę, si de matrimonio. & hoc querō de aliquibus, q; tangit lo. 27. q. j. in summa. Primo cū vidēndū, quid sit matrimonium. Secundo, unde die atar. Tertio, q; nū, & quibus verbis fuit a Deo ordinatum, & vbi. Quarro, q; fuit causa institutionis matrimonii. Quinto, qua atate, q; nū, & q; pluit. Sexto, quorū, & quae sunt impedimenta matrimonii. Septimo, qui admittantur ad matrimonium impediē. Octaua, q; & quod sunt eius bona. Aliqua expediā, & de aliquibus remittit. Hoc oīa tangit hic lo. An. in Sūma, & in his ac in plenib; sequitur lo. And. Tan. in Sūma sua, licet Tan. ponat rubricas, species magis prolīxē. ¶ Ad primū, qd est matrimonium. Dic, q; matrimonium citi viri,

De secundis nuptijs.

64

fuit hec super I.J. C. de secundis nuptijs. & nescit respondeere ad rationes supra positas, concludens legem esse secundam in iure ciuili. Dicens primo, quia causa matrimonialis etiam de fo-ro Imperij, hoc tamen est contra c. tuam, de ordine cognitio, de quo die vobis Secundo dicit, qd Apropositus non est maior lege: quia procederunt ab eodem principio. hoc iterum est falsum, per c. nouit de iudi. & c. per ruas, qui filii sunt legitimi. ca. causam. & c. per venerabilem, per Ino de fo. compet. ca. licet. Ad tertium dicit, quod lex non prohibet, nec puniri matrimonium, sed festinationem, quae est contra bopus mores, & contra honestatem. Ad quartum de materia adulterandi respondit, quod illa ratio necessarij non concludit. Dicit Ioan. An. quod ad istas respondetur: quia negari non potest, illud prohiberi, quod permittitur ab Apostolo, scilicet libertas contrahendi, & hinc est quod prohibito ad tempus eligere non currit tempus electionis, de elect. ea. si. Item prohibito ad tempus, quod prohibitioni non parcat, imponatur pena, de clericis. c. i. & c. cipientes. lib. 6. Ad id quod de honestate dixit, respondebat quod ratio non est generalis. Pone quod fama sit, in qua ista perturbatio non tinetur: pone, quod post mortem viri peccati, vel constat virum propter absentiam, vel infirmitatem, necum non dominus ille, exhibet se vir expediens sibi, si non concludat, de alia pronidebit: & forte quandiu vivit mulier, non occurret sibi similia. Item videmus viduas, & oppressas compellendas subdere, ut ab eis descendentes, deficiensibus alijs remedij, ad quarum defensionem licet nos tenere. Esa. i. Viduas defendite, & ecclesias. 37. distin. c. j. tamen videmus de tacto illas non

defendi. Quid ergo peccant h[ab]ent, que nunquam propter casus concupiscentiam, sed propter defensionis sua necessitatem contraxerit? Idem & fortius, si a tyranno probabiliter rapi, vel ad matrimonium sibi non expediens cogi timet, de spō. cum locum, cum similit. Item dato quod omnis deficiat accusatio, quale meritorum illius honestatis, que fit ab iniusto. 19. q. 2. c. duæ sunt. 8. q. 3. c. scienda. Non quod dicitur oriri post lusipationem marito: quod non est verum, quia potuit non oriri. & decisus probatur contrarium. Et si oritur, de se conqueratur, que hoc eligit, de iurei, c. quemadmodum. ¶ Quero, an ad omnes extendatur hoc beneficium mulieris? Dic, quod sic ad omnes mulieres, non ad eas tantum, quae sunt, & quas constat esse steriles, vel non esse prægnantes, sive in eis timetur turbatio, sive non. ¶ Ultimò glo. concludit ex litera, quod t in causa matrimoniali leges sequantur canonies, quia de matrimonio disponere spectat ad ecclesiasticas. alle. iura. Et per hoc dicit Io. 6. And. quod tibcumque leges ex aliqua speciali causa prohibent contrahi matrimonium, ut intra tempus iustus, propece sanguinis perturbationem, & de his, qui no. infal. liberorum. vel ne maligna iustitia prestat ex festinatione nubendi. in Authen. de reti. & ea, que parit. 6. vernenti quedam. collat. 3. vel dubitet de prole, an illi primi, vel secundi mariti. C. de diuor. 1. coniugio. 5. si vero. Idem in matrimonio. 3. inter tutorē, & pupillam propter administrationis subuerisonē. C. de interdiu. ma. per totum. vel inter rectorem prouincie, & prouinciam, propter timorem impulsionis. C. si rector prouin. i. i. in his omnibus letes luc costringatur per canones, quod no.

Commentariorum super quarto Decretalium celeberrimi, ac doctissimi
I.V.D. Domini Antonij de Butrio, Finis.

Series Chartarum.

A B C D E F G H.

Omnis sunt Quaterniones.

VENETIIS, APVD IVNTAS.

M D LXXVII.

EXCELLENTISSIMI
ANTONII A BVTRIO
IVRIS VTRIVSQUE

MONARCHAE.

In Librum Quintum Decretalium
Commentarij,

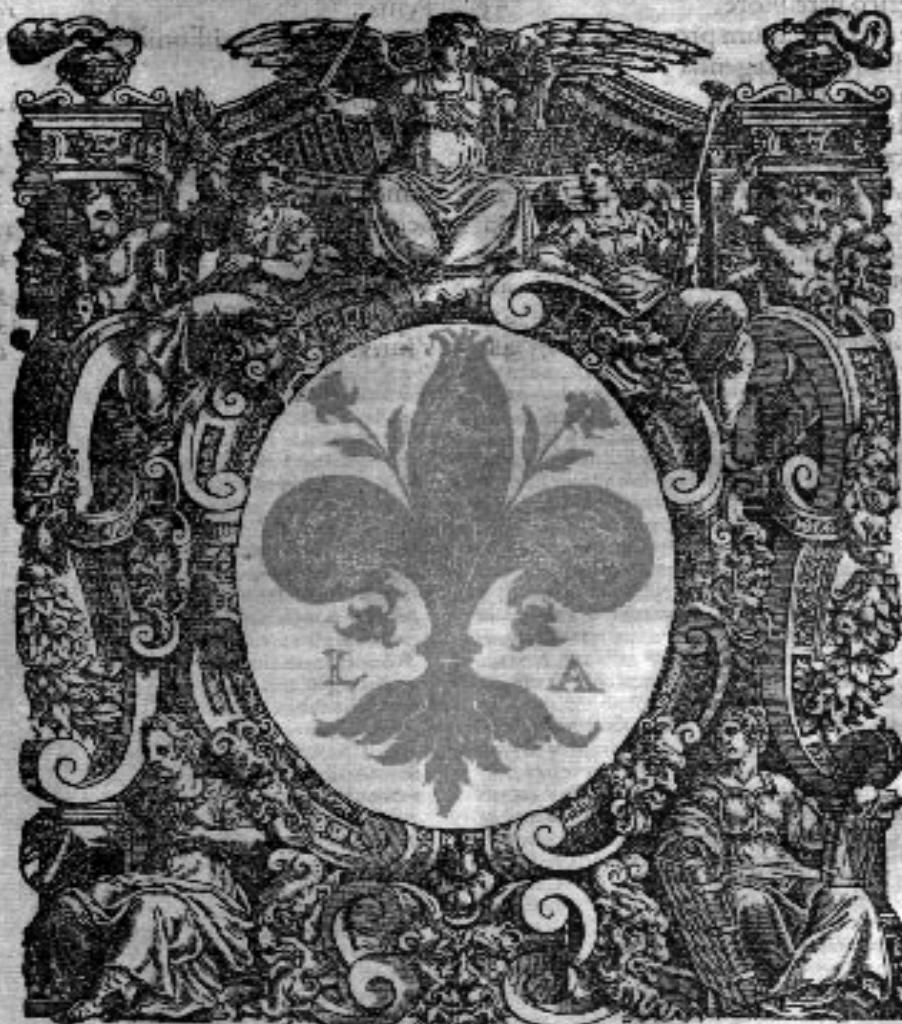
SVMMARIIS ET INDICE RERVM

Ac verborum memorabilium locupletissimis, vniuersas Decreta-
lium materias complectentibus, in studiosorum

Gratiam exornati,

Hac in editione summo studio, atque diligentia, à multis
& varijs erroribus repurgati.

SEPTIMVS TOMVS.

VENETIIS, Apud Iuntas, MDLXXVIII.

Rubrica Libri Quinti Decretalium.

<i>Accusation. & inquisition.</i>	5	<i>Iudeis, & Saracenis.</i>	47
<i>Adulterij.</i>	66	<i>Iniurijs, & damno dato.</i>	105
<i>Apostatis, & iteran. baptissima.</i>	47	<i>Magistris.</i>	36
<i>Calumniamoribus.</i>	22	<i>Maledicis.</i>	74
<i>Clerico excommunicato, deposito, vel interdicto ministrante.</i>	74	<i>Ne prælati vices suas.</i>	35
<i>Clerico non ordinato ministrante.</i>	78	<i>Nouit operis nuntiatione.</i>	86
<i>Clericis pugnantibus in duello.</i>	55	<i>Priuilegijs.</i>	88
<i>Clerico venatore.</i>	73	<i>Purgatione canonica.</i>	100
<i>Clerico percussore.</i>	73	<i>Purgatione vulgari.</i>	104
<i>Clerico per saltum promoto.</i>	74	<i>Penis.</i>	106
<i>Collusione detegenda.</i>	78	<i>Penitentija & remissionibus.</i>	108
<i>Crimine falli.</i>	67	<i>Raptoribus.</i>	58
<i>Delictis puerorum.</i>	73	<i>Regulis iuris.</i>	146
<i>Excellibus prælatorum.</i>	79	<i>Sagittarijs.</i>	55
<i>Eo, qui fuerat ordinatus suscepit.</i>	79	<i>Schismatis.</i>	45
<i>Furtis.</i>	60	<i>Sinonia.</i>	23
<i>Hærensis.</i>	40	<i>Sententia excommunicationis.</i>	115
<i>Homicidio voluntario, vel casuali.</i>	48	<i>Sorilegijs.</i>	69
<i>His, qui filios occiderunt.</i>	48	<i>Torneamentiv.</i>	55
<i>Infansibus & languidis expositis.</i>	48	<i>Verborum significatione.</i>	157
		<i>Vitis.</i>	61

CLARISSIMI IVRIS VTRIVSQ;
MONARCHAE

D. Ant. de Butrio super quinto Decretalium Commentaria.

Déacoustifications, inquisitions & denunciations. Rubriques.

Doc. ptinunt hanc rubr. ad pericodēies duobus modis. Primo sic. Dicitur est s. de accusatione matrimonij sp̄lalter, & de diuorciis, q̄ sunt cōliter rōne delictūvnde restabat ḡnalter vidēs de accusatione alieniū delictūs & quia in delictis, pcedit q̄sq; per vñ accūlōnem, q̄q; per via n̄ inquisitoris, aliquo p̄ via denūciationis, vt in c. qual. i. eo. & c. licei Hebr. de dimo. Ideo potius hanc tit. de accūlōne & denūciā. Secundo sic. Cōpilator, seu legistator in hoc ultimo lib. intendebat tractare de delictis, & eorum p̄tēs, ad quas nō dēuenit nūliano ordine, & ostendo est accusatio, inquīsitionis, & denūciatio, vt in c. qualiter. i. eo. s̄d restabat vidēte de modo, & ordine, verē q̄a inter alios modos, & ordines est via, & ordo accusationis, inquisitionis, & denūciationis, s̄d ponit de illis q̄ est accusatiꝫ, inglius, vel denūciatꝫ ut hic. De mā rubrice habet x. q. 7. & q. 8. p̄ rotul. s. q. 1. & 4. q. 4. De icēda parte rubrice h̄i i. q. 1. primo temp. & c. Deus omnipotens. lxxvi. dicitur q̄d q̄d i. q. 1. De tercia parte, i. q. 1. si peccauis et c. quia pp. Doc. tēper rubrica n̄l aliud scribitur, aut vellimus recitare summam: quod non credo pro nūc necesse &

S P M M A R I V M

- Ad accusatoris illegitimi persistenti reus non est in iudicij transibendere.*
 - In iudicio enim omnia querendum est de personarum legitimitate, eaque
dere relevantium.*
 - Exceptio inabilitatis est quod dolatoria, & ante litis constitutam proponenda.*
 - De personarum habilitate est prius in iudicio differendum.*
 - Sententia lata in inabilitate valeret, nisi res non exigit de inabilitate praeceps.*
 - Mansuetores illegitimi, qui confessantur.*
 - Sententiandi præstissima que sit, quando est iudiciorum est illegitimi.*
 - Accusator ut videtur fatigatus, vel infirmatus in iusticiam illegitimi
accusatoris.*

C A P. I.

Illegitim

Ilegitimus. ¶ Ad perio-
dum non legitimis
accusatoris reus non est in indicio tra-
hendus. h.d. Quidam cips piniuit Papam
de hac quone? Beatis! olic p.c. coniuge
qui coram meo erat; coparent accusato-
res, qui sunt criminis. & hoc est mihi
notoriu, vel forte ps hoc opponit: que-
to, ut ad petitionem talis debet procedere p.ref. Papa misit q.p.o. inno-
tatio, q. auctorita quenam illi de legitimitate
dicere volentu, ad hoc, si de testi. l. qra-
vo verbo, faciat, q. huc exceptio in na-
tura an h. contestatione p. ponenda, qd re-
in prim. &c in §. tiff. de accusa & in l. i.
is i. tenu. l. de pc. Et ex hoc iugis ar-
bitri synodal. patrone aponat, signifi-
cat. ¶ Nota, q. haec accepta. Tu non es le
iudicialis an tu es dictu dicentia, de-
no. glade electi, cupientes. s. si vero, l. 6.
q. si de illegitimitate accusatoris oppo-
nis discutendi est illegitimus accusa-
tor. q. q. de ord. cognit. c. mil. n. 14.
arum discutendi est, z. d. in illu. & hic
venientia allegatures exceptiones, q.
d. hoc no. j. e. q. veniens, in gl. f. Sol-
lutione iudicij venientia tu est ad oppo-
nit reus de iubilabilitate, valebit pio-
nes Bar. l. 1. §. Accusator resit. T. arg.
o. fatigabat teus in tenetio, si notoriu-
m: q. Index ex officio est repellere
& c. alienum. & qd no. gl. in encl. j. eo
pecillas, non opposita exceptio, p. no.
o. Addit. ultra alios, q. fatigabat in ve-
lli non vellet defendere. V. dicit Inno-
cens in innocencia tua. & si erratus, sit ven-
tim illi gloriam q. omnis accusator prius
accusatur, accusat. circ. Cite. C. de exhi-
bita facit, p. doct. p. m. lo. An. in hoc at-
t. ¶ Gl. i. est clara, q. q. c. alienum. illi
dicit q. criminis. & infames, & inimi-
cara est, non qd ei hoc peccata in infi-

ipsi apostoli. & Ioh. An. Leo op̄t̄r̄. sup̄ gl. & Spe. in tit. de acc. S. ver. irē q̄s est sufficiēs. Bar. tenet p̄t̄ ilī q̄ accūlare, si dē ac-
cu-dicēs, q̄ hoc nō reperiē ph̄ b̄ t̄. Huic cōcōt̄. Spe. in loco p̄
alle. veri, q̄d of his. Similiter Hof. in summa, co. n. S. i. in p̄tin.
vbi dicit, hoc edictū elē p̄missoriū lac eadē rōne, vbi loquit̄ de
infāmib⁹ infāmia auris, q̄ loquit̄ in condamnāt̄. Po-
fet̄ t̄ dīci, phibitorib⁹ de tūce canonico, vt phib̄ io. c. c. in tua,
q̄ ma. accu. pol. 2. q. 7. Qrendū. Dic. q̄ aliud est ērere, nūngā in
diffīlēt̄ infāmia infāpia, fact̄ sit repellēd̄s. Et dīcēd̄, q̄ nō.
Aliud, nūngā inditūcē sit admittend̄us. Et dīcēd̄ si c̄t̄p̄ nō,
sed remaneat in arbitrio iudicis. Et sic concordā dictas op̄i, p̄
quo bene facit c. cū in tua. ¶ ¶ Querit gl. de prædicta tentatione
di, q̄a accūlāt̄ est illegitimus. Dicit gl. q̄ ab oīlū dēr̄ reūs ab
obseruatione iudic. i. nō gl. q̄ docet prædicti cap. ¶ ¶ Op̄. q̄ ali-
quā rē fatigēt̄ nā si dē accūlāt̄ illegitimi⁹, & reū cītar, lāmatio
reō lecit purgatio. i. q. v. Sabr̄ter. & j. colicet. & c. c. P. So. Nō
fatigat ad iniūtiū illegitimi⁹ accūlāt̄, tēl̄ dī fatigat ad illi-
tūt̄ off̄ iud. q̄ remaneat iſamal⁹, vt te purget. j. eo. venit. & c.
qualit̄. Poterit et̄ index ex off̄ iſigere, vi. j. e. q̄l. d. coll. dīcet. c. j.

S P M M A R I P M

- 1 A denúncia de repelir, quôd non perdonari.
 - 2 A denunciante que diligentera repelli.
 - 3 Peccator est perdonatur, ut i peccato defiliat: alios si sit inerrigibilis, denunciatr aduersus eum.
 - 4 Mortis est rite beatitudine, per q' novum peccator ut i peccato defiliat.
 - 5 Primus posuit cognoscere de criminibus Epistoli. 7.
 - 6 Denunciatio perfice fuit effectuata.
 - 7 In auxiliaris non exigitur mentio, gratia causa sua resoluenda.

C A P. I I.

Iquis Episcopus.

શાસ્ત્ર કુદાળ રિપોર્ટ

- THESSALONICENSIS EPICOPUS.** non, repellit a de-
nuntiacione o. h. d. Casus fin. veru nesciim, Beatisime
pr. cibringi aliquis q̄ corā me cōpareratq; q̄ alii
denūciat de criminis, denūciatis criminis cōpater, & cōponat
ipsum admittens debere, q̄a non iuruaneri pambula denū-
ciantur; q̄a non penonuit charitatē criminolium, vt cibellis
tertīis denūciatio patatus est penonare. An talis oppositio pos-
sitea super cūs sit ramē potestis q̄ pateret iudicari, vt sic iufi-
ficiat hoc p̄reambulū tu peruenire sit pendēte ad iudicij va-
lidandū? Papa responderet, vt sequit. ¶ ¶ Quero primo, q̄ illegitimis
repellat a denūciacione Dic q̄ excommunicatio. De infamib; an ad-
mittantur? Dic ut de testi in his, de iudic. v. non iur. q̄ i. si peccauer-
eis. ¶ ¶ Nō. I. vñq̄ p̄zant ulum necessarium in denūciatio-
ne canonica; q̄a non p̄s t̄, p̄cedat ad cā, nati p̄cedat monitio ut
te emendet. Et sic denūciatio h̄et locū in criminibus, in q̄bus
q̄s perleuerat q̄ purgare le p̄s. ¶ No. Pm aliū intellectu, q̄ nō
admitit q̄s ad accusando s̄ Ep̄m. & ideo est spāle, nisi prius cū
denūciatur, q̄i enim accusat de crimen, in quo perleuerat.
¶ ¶ No. qualis debeat esse monitio, q̄a uobet esse charitatem.
¶ No. q̄ denūciatio p̄testa, superuenies in omniō non va-
lidat iudicij ut retro, sed ut ex tempore denūciatio p̄testa
nemis, & incontigibilitatis, & sic qd p̄cedat, est de iubilatia.
¶ ¶ No. ang. q̄ primates p̄nt cognoscere de criminibus Epi.
¶ ¶ No. i. dilectissimas p̄tias denūciari. Sed o. dicit̄da est
foecundas denūciatio. In denūciatione t̄rendit c̄l, an
sunt esculpti infantes, q̄ non admittuntur de quo de relijs ex
parte A. Bm Vin. ¶ ¶ Quato, q̄ sunt hi primates id est q̄ superio-
res, Bm Gof. & legitiimi Indices, Bm Iusti, sicut sunt primates, si-
cne Archiep̄. de lo, cōp̄. e. fanede of ord. dilectus. sicut poliū,
sicut lymodus. de iud. c. i. Bm Holl. Abb. disr. q̄ loquit̄ de syno-
do, vbi primates cōvenient, & p̄sunt. ¶ ¶ Op. q̄ in accusatione
non exigit monitio, i. eo cū oporteat, & c. qualiter, et i. Gl. dat
duos intellectus. Primus est, n̄ dict. intelligat de accusatione la-
re su m̄prio vocabulo, q̄ sumit p̄ denūciatione, in qua requiri
monitio. Contraria p̄cedat in accusatione. Et sic expoit gl. li-
test, p̄ quo coeludat q̄ cum agit in modū denūciacionis ad
potiam, exigat monitio. Alio modo intelligat p̄te ut solet, & est
sentios q̄ ipse sit in Ep̄o, vt anteij accoleret, exigat monitio. al-
legat xii. q̄. i. indig. Hoc tenet lo. An. I. accusatione p̄petri pri-
maria. i. q̄. viii. i. gr̄go. Dic in denūciatio. sicut sit Ecangeli
ca ad p̄. iiii. fine canonica ad corrēctione, exigit monitio, ut
hic. & de iud. cōsuet. & c. cū oportent, & c. equal. Ad coeludat
et faciliat̄ accusando esigit in criminis incontigibilitatis, exigi-
tur denūciatio, vel q̄i in Papa exigitur. illi. si Papa. & qd ibi

centus. Igne maiestatis, Principis, Reipublice, vel si coniunct cō*iusdem*, et *secundum locum* occid ille dicatur, vel illo, qui ad latrū militat, qđ dñs dñ, intellige de singulare. Denus, m. videntiaris, vel corporis & tingulos de vniuersitate, vel corpore torqueat, qđ nō singularis, sed corporis tēruis est. s. co. L. s. feruus, hinc de liberto dñ. xiiij. q. ii. qui manent ministr. Item qđ dñs, intelligas de seruo, qđ ipse a contario nisi eius erat, vel priſacat: ecce si possit accusationē feruus meus fatus sit. s. co. L. s. sed cum ad hoc facit. xv. q. v. c. i. i. q. i. Lotharius, in fi. cū cōcōe. s. de retulicet ex quadam. ¶ De fēto, idē qđnis effe. ch. Ceterum valeat confessio in qđmibus, vel tormentis, aut nō perferatur, & non valer. s. co. L. s. dimittit, facit xvi. q. vi. c. i. 3. q. ii. Lotharius, in fi. com. concor. Si perferatur, & p̄ implum valet confessio, & ibi praedicator. Si & alium, est inspiciendū, si persona est talis, qđ potuerit, vel non ponere in finitimi tormenta, vt s. co. L. s. qđ. ¶ Sed quarto, qđ dicatur perferatur. Doc. dicitur qđ perferatur dñ, qđ non tertius tormentis, & extra tormentorum locum, illa dñs videns perferatur, alias si prope tormenta, vel illa videns perferatur, in tormentis vñ ad fieri, arg. s. de incen. cui. & nau. L. s. ex incendio. Hoc tamē scias, quantumcumq; perferatur, etiam si damnerat, si postea apparat de innocentia, liberatur, ut d. s. si quis ultro laet s. de pung. vulga. c. i. ¶ Circa leptum vñ vi qđ qui leuci est tortus, iterum torqueat possit. s. de qđno. l. rep. in Antl. etiud. sine quoquo furta. s. l. vbi d. & non prius quietat, &c. In hī omni facit eo, tit. l. dīna. s. i. Item sufficit fēmel fieri, s. de vero sign. l. boes. s. hoc sermone de proben. non pōt. s. b. vi. s. i. s. pōt. & quā sic est in teste. s. de refl. l. produci. 4. q. 5. hī in criminallia prim. s. de accu. evan. P. Odor. dicchar repeti, qđē tormentorum fieri posse, si noua emergebit, iudicis, vt quā tortus dicit se solū fuisse. & modo appetat contra, vel his familiā. Alii sumptuosit dicunt, pp̄ orationem novam conjecturā, procedat ex ip̄o dicto, vel non, questionē repeti posse, arg. d. i. d. uns. s. i. s. de dñm. iusti. q. i. boni. s. i. stipulatūs &c.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- Sacrilegus reperitur, qui secundum personam celestis significatur. 3.
- Sacrilegium appellatione, qui comprehenduntur.

C. A. P. VII.

 Vemultotius. † Sacilegas est offendēs sacerdotio. h. d. ¶ No. t̄q; appellatione sacrilegiū renī in lata significacione vocabuli comprehenduntur omnium vocis, & personae ecclesiastice. ¶ Quero an aliter pecet sacrilegus. Dic qđ sic. Poccet enim in Deū, quē scandalizat, scīt. diffamata. & locus est pēnē, de qua. 17. q. 4. s. ḡ deinceps. ¶ Quero an sit sacrilegus Iudea. Dic qđ non, sed larg. ¶ In gl. l. i. s. homini ecclesiasticis, vt clericis: vel secularis, vt iuris ecclesie. s. i. q. i. eccliarum. Cod. epil. & cler. L. i. j.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- Facere non dicitur, qui facit aliter, quam debet.

C. A. P. VIII.

QVicet timore. Pone causam per decre. maio. res. de bap. ¶ Qui facit aliter quam debet, facere non dicitur. h. d. ¶ Quero, quid vñ t̄s. respondet qđ potest intelligi actus, & passus. Actus, vt referatur ad eñ, qui pricipit. Nam quandoq; actus judicialis est nullus, vt patet de his, quae vi, metuere cauti si. c. s. f. de indi. l. i. Potest intelligi patitur ut eo, qđ in mem. obrepēat precepto. ¶ In gl. l. i. chartarem, unde dr. : Seruit dñs in timore. Et, qđ in timore Deum, si sit bona. Ecd. s. xv. Holt. ¶ In gl. l. i. ab. vnde sic impunitam dicit Holt. qđ licet excusat tanto, non a solo per ea, que leguntur de his, qđ vi, metuere cauti si. c. i. i. tristis. Hoc credit lo. And. quando coactus est a pri-

nato. Dictum gl. intelligitar, quando coactus a iudice &c.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- Pecatorum p̄missum commissione, non est omnia.

C. A. P. IX.

D Efleal. Et ecclesia de pecc. difflin. i. fleat, pone causa sc̄m sic t̄ Communitas verum peccatum, reos quo ad vitam eternam est omnium. hoc dicit. Non habebis hic alia.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- Ignorantia palloris non excusat, si fuitus aveat rapias.

- Ad confidit in eī, qui renatur, non excusat, si res perit proprie tate ignoranter, non.

- Talius renatur ex illatore donatio novi, etiam e īto rapias.

- Palloris appellatione quād continetur.

- Lapi appellatione quād comprehendatur, ubi pallor tenet ad redditū. non numeri, etiam īlupo rapias.

- Proletarii oīus transīt in eī, qui datum allegat.

C. A. P. X.

Q Vanus. Pone causam per decre. ea, quae s. i. vero, de flata reg. Ignorantia palloris non excusat eum, si lupus oīus rapiat. h. d. ¶ No. qđ vñ quis arctatur ad custodiam iei. non esculator, & res p̄t p

- cūtis ignorantiam. ¶ No. qđ pallor tenet ad redditū oīus a lupo rapias. ¶ Quarto quid continetur appellatione p̄fōris. Respondet qđ p̄fōris. s. de ele. p̄t detrah. Vocatur cūtis dux de ea. & t̄i. l. dīna. s. i. Item sufficit fēmel fieri, s. de vero sign. l. boes. s. hoc sermone de proben. non pōt. s. b. vi. s. i. s. pōt. & quā sic est in teste. s. de refl. l. produci. 4. q. 5. hī in criminallia prim. s. de accu. evan. P. Odor. dicchar repeti, qđē tormentorum fieri posse, si noua emergebit, iudicis, vt quā tortus dicit se solū fuisse. & modo appetat contra, vel his familiā. Alii sumptuosit dicunt, pp̄ orationem novam conjecturā, procedat ex ip̄o dicto, vel non, questionē repeti posse, arg. d. i. d. uns. s. i. s. de dñm. iusti. q. i. boni. s. i. stipulatūs &c.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- Homagium non prefatur pro fūritualib; : qđ quād in temporalib; .xx. 3. & 6.

- Cauſatudo Romane ecclesie facit ius.

- Ad omagium quid qui renatur, ut pallor confutatior indeci.

- Obedientia ad p̄t traditor, ubi quis renatur ad obed. curiam.

C. A. P. XI.

Ndignum. † Pro fūritualib; homagia non prefatur. s. Romanæ ecclesie facit ius, de quo vi de gl. de temp. ord. c. i. & iii. c. i. de fam. triu. & fide catho. l. i. vi. ¶ Quarto quid in temporalib; Die qđ fecus.

- quo de fū. regu. e. uno s. verum. l. b. vi. ¶ Quarto, an confutatone possit iudicari qđ quis ad homagium renatur. Dic qđ nō, quia non possit præcepibi. s. de confus. c. ii. & vi. ¶ In gl. in f. exceptis prælegiis suis, quod die si no. de temp. ord. c. i. & de re iud. in causis. ¶ In gl. l. i. i. obediētiam. Et extendit obediētia ad fūritualia, & ad ea, quae ad Deum pertinet, vel ad officium cuiuslibet p̄fōri, x. dīl. l. i. ceph. xi. q. iii. quid mis̄i. vñq; aqua & frater. ad. qui laici & imperator renatur. s. i. dīl.

6. Valentianus. de maio & obed. foli. ¶ Homagium vero est de temporalib; & his, quae ad temporalia pertinet. xxij. q. v. de forma. Et video in hac significacione ius p̄ceptum pro fūritualib; non p̄t. nec prodecet in hoc confutando, vñ in rex secundus Inno. &c.

Commentariorum celeberrimi, & doctissimi Iuris vtriusq; Doct. Do. Antonij de Butrio, super quinto Decretalium, finis.

R E G I S T R V M.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt.

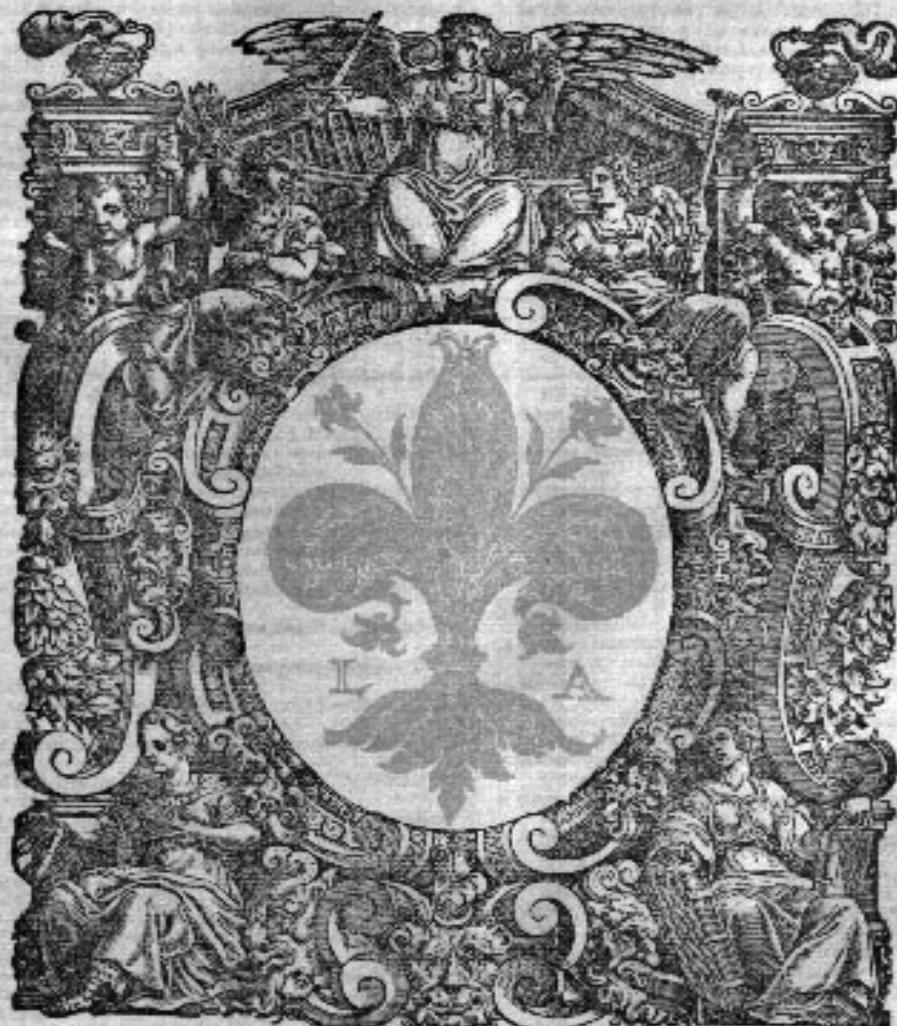
Omnes sunt quaterniones demptis Ss & Tr, ternionibus.

V E N E T I I S.
Apud Iuntas. M D L X X V I I I.

INDEX
LOCVPLETISSIMVS
RERVM AC VERBORVM
MEMORABILIVM,

In Antonij à Butrio Commentarios, super
quinque libros Decretalium,

SERIE ALPHABETICA IN
studiosorum gratiam accuratè digestus
& expurgatus.

VENETIIS, APVD IVNTAS.
M D LXXVIII.

INDEX RERVM AC
VERBORVM LOCVPLETISSIMVS,
in Commentaria Antonij de Butrio, in quinque
libros Decretalium.

	BB A S habet iurisdictionem, & p̄gna proest exigere, & adclusus, n. 1. de off. ord. lib. 1. 83	1. Abbatibus tunc legi dispensatio libet est episcopo, c. quod Imper. n. 1. de mali- or. & obedi. lib. 2. 83
	Abbas an potest actantes ad iudicium dedicare pm rebus monachis, t. capitulo contenta, c. contingit, n. 1. de transac. lib. 97	2. Abbatibus an tenentur venire ad concilium provincialis, c. quod super. n. 7. de mali. & obedi. lib. 2. 83
	Abbas integratius an sit benedicendum, c. trans. n. 11. de ata. & qual. lib. 181	3. Abbatibus minori clerci & presbyteri in regno Apulia, c. et transibilla, n. 1. s. de reatu. lib. 1. 118
	Abbas & superiori prelatis ab solletere potest ab obediencia, c. iusta, n. 1. de reenuo. lib. 1. 169	4. Abbatibus potest qui confirmatur, c. n. 1. de fidelitate reg. per lib. 1. 170
	Abbas conuenient ex misericordia monachis, c. quanto, n. 1. de off. ord. lib. 1. 171	5. Abbatibus Differentes non adiungantur foliis statutis initialium, c. ut Dignit. t. de fini. lib. 1. 174
	Abbas potest confirmare proprio motu actum ordinari, c. tunc contingit, n. 1. de stat. & qualita. lib. 1. 193	6. Abbatibus habent ex privilegio istigata episcopalia, et possunt exercere ea, quae fuerit episcopalis aquilina, c. tunc contenta, n. 1. lib. v. 173
	Abbas dicente pallium in multis tamen potest episcopus comparari, c. quia emptum, n. 1. de elect. lib. 1. 199	7. in Abbatibus eligi potest canonicus regulus, c. cum in magistrum, n. 6. de elect. lib. 1. 142
	Abbas an potest causas audire, & diffringere, c. quantum, n. 1. 7. de off. ord. libro 1. 138	8. in Abbatibus quis eligi non potest, in officiis, n. 3. de elect. lib. 1. 133
	Abbas regularis potest sola negligencia depositi de pecunia abbatis, c. cum ad monasterium, n. 1. de fini. lib. 1. 155	9. in Abbatibus aliqui non potest dona pecunia, c. cum in magistrum, n. 1. de elect. lib. 1. 148
	Abbas olim faber et laicus, nec ad presbyteratum affectabatur, c. iusta de gen. & qualita. lib. 1. 177	10. in Abbatibus potest manu missalium ab abbatis deponitur, c. expoli- ficiata de corpore vita lib. 1. 177
	Abbas exemplis ex possit interponere authoressus volunti in ecclesiis ubi subiectis, c. facit, n. 1. de elect. prela. lib. 1. 181	11. in Abbatibus et monachus potest eligi, quid sequitur, c. officiis, n. 1. de elec- t. lib. 1. 133
	Abbas vocatus prelatus facultas, & quando conferit beneficia, c. lib. n. 4. de inf. lib. 1. 181	12. in Abbatibus quod nos possit eligi clericis, ibid. n. 10.
	Abbas in iudicio causam monachen non agit sine consensu, c. 3. n. 1. de officio iudicis, lib. 1. 181	13. in Abbatibus electus qui incontinentem effectus fuit monachos, presumunt ambitione electus, ibid. n. 9.
	Abbas agere potest pro rebus etiam & iustis monachis libet illi proprio monachis, c. iusta, n. 3. de officio iudicis, lib. 1. 183	14. in personam Abbatis que requiratur, c. cum contingit, n. 4. de stat. & qualita. lib. 1. 181
	Abbas praeficeret an potest pluribus monachis, c. i. n. 1. de ref. lib. 1. 180	15. in Abbatibus coniugandi quibus stipulatibus capituli, c. n. m. m. 1. de fini. monachis, lib. 1. 156
	Abbas preciosissimis monachis ratione praeficiuntur, ac induunt caputem, c. G. venerabilis, n. 1. de letitia eccl. lib. 1. 181	16. Abbatibus potest habere clericos lib. 1. 181
	Abbas quod ad monachos libet subditos fallere parva vocem, c. Eccl. nobis, n. 5. de fini. lib. 1. 181	17. Abbatibus potest habere clericos lib. 1. 181
	Abbas monachus, quando potest eam expere se, omnium redditum ec- clesie, c. i. n. 4. de votu & voti reditu. lib. 1. 181	18. Abbatibus remunerari non potest absq; Papz licentia, abbas etiam remu- nerari, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 179
	Abbas potest conqueri cum consensu in huiusque fuit in predicationem con- venient, c. cum lib. n. 1. de officio iudicis, lib. 1. 181	19. Abbatibus beatitudine quo tempore debet dei, c. cum contingit, n. 1. de stat. & qualita. lib. 1. 181
	Abbas potest impetrare penitentia pro membris sui monachis, c. dilectus, n. 1. et lib. p. lib. 1. 181	20. Abbotus sed ab olivo debet inflammat, c. et diligenter, n. 1. de p. lib. 1. 181
	Abbas hodie beatitudine & minores confundit, & ad presbyteratum affectatur, c. i. n. 1. de stat. & qualita. lib. 1. 181	21. Abbotus missa a milite præparante, an indistincte caset in regulatatem vel homicidium, c. lib. n. 5. de fini. lib. 1. 178
	Abbas quando nos priuatur abbatis, c. i. n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	22. Abbatibus exinde debet procurare res religiosas, c. dilectus, n. 1. de p. lib. 1. 181
	Abbas potest esse iniuncti & cum lacus, et aliis, n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	23. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas monachis capte, ac potest exercere aliquam iurisdictionem in ecclesiis non exceptis, c. ex ore, n. 1. de predilec. lib. 1. 181	24. Abbatibus quando statiole quis dicatur, c. ex ux. n. 1. de dec. non ref. in eccl. libro 1. 181
	Abbas si vellet & exportari res depositas petet monachum, an tem- pore ipse abbatis, c. cum lib. n. 1. de p. lib. 1. 181	25. Abbatibus in iudicio opio teneat tali ad dominum, c. coulam, n. 1. de deo & coula. lib. 1. 181
	Abbas Cellebent nra. beneficia monachos non beneficet abbatum beneficiis, sed monachis, c. i. n. 1. de ref. lib. 1. 181	26. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas comprehendens appellationem monachorum, n. 1. lib. 1. in progr. 1. 181	27. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas cum occidentibus negligenter prelatis consente potest iudicatum, c. j. m. r. de i. p. lib. 1. 181	28. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas esse nos potest certiori nisi fuerit monachus, & regulam probare neceasitatem, n. 1. de elect. lib. 1. 181	29. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas nos potestflare in iudicio anc. capi. et potest potest p. lib. 1. 181	30. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas potest agere pro capella libi subiecti, c. conseruare, n. 1. de officio ord. lib. 1. 181	31. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas dicitur potest habere nomen omnis quasi honoris, c. fin. 201. n. 1. de renam. lib. 1. 181	32. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas ratione capelli libi subiecta tenetur ne ad synodus, & solvere catha- draticum, & consequenter, n. 1. de officio ord. lib. 1. 181	33. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas an cogatur per episcopum dare p. lib. 1. 181	34. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas an cogatur per episcopum dare p. lib. 1. 181	35. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas quem habentiamus impotens, capi. cum contingit, n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	36. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas an tali cere que ad viam carni prohibiti, c. cum al mona- chorum, n. 1. de stat. monachorum, lib. 1. 181	37. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas in regula sua penitus licet graueissimam ignorari, non debet depo- nit, cap. quantum, n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	38. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas potest illius ordinacionis qualis, c. i. n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	39. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas deus deus qui p̄s potest amputi, c. cura ad monachum, n. 1. de stat. & qual. lib. 1. 181	40. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas potest illius subiecta gleba & collegians ecclesia, c. si olim, n. 1. de colleg. lib. 1. 181	41. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas monito ad admittit alone ratione negligenter datur coniunctio, c. n. 1. de stat. monachorum, lib. 1. 181	42. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181
	Abbas de narrato cognoscere, & publicas peccatibus iniungere, al- digeratque tuas codiciles non pudica, c. accessus, n. 1. de escl. pre- latis, lib. 1. 181	43. Abbatibus quando resiliuntur ab aliis monachis, c. lib. n. 1. de fini. lib. 1. 181

super Decretalibus.

Indicis copiosissimi in Commentaria Antonii à Betio super Quinque libros Decretalium. Eius.

REGISTRUM

A B C D E F G H I K L M N O P

Omnis sunt quaterniones deinceps O & P, ternionibus.

V E N E T I I S,
ApudIuntas, M D L X X V I I I .